

32000L0043

2000 7 19

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 180/22

TARYBOS DIREKTYVA 2000/43/EB

2000 m. birželio 29 d.

įgyvendinanti vienodo požiūrio principą asmenims nepriklausomai nuo jų rasės arba etninės priklausomybės

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 13 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,atsižvelgdama į Regionų komiteto nuomonę ⁽⁴⁾,

kadangi:

- (1) Europos Sąjungos sutartis pradėjo naują itin glaudžios Europos tautų sąjungos kūrimo etapą.
- (2) Pagal Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnį Europos Sąjunga kuriama remiantis bendrais valstybių narių laisvės, demokratijos, žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių pripažinimo principais bei teisine valstybe ir kaip Bendrijos teisės bendruosius principus reikėtų pripažinti pagrindines teises, kurias garantuoja Europos konvencija dėl žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos ir kurios yra grindžiamos bendromis valstybių narių konstitucinėmis tradicijomis.
- (3) Lygybės prieš įstatymą teisė ir teisė į apsaugą nuo diskriminacijos visiems asmenims yra visuotinė teisė, pripažįstama pagal Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją, Jungtinių Tautų konvenciją dėl moterų visų diskriminacijos formų panaikinimo, Tarptautinę konvenciją dėl visų rasinės diskriminacijos formų panaikinimo, Jungtinių Tautų pilietinių ir politinių teisių bei ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių paktus ir Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją, kurių šalys yra valstybės narės.
- (4) Svarbu pripažinti šias pagrindines teises ir laisves, įskaitant laisvę burtis. Taip pat svarbu, kad gaunant ir teikiant prekes bei paslaugas būtų pripažinta teisė į privataus ir šeimos gyvenimo bei su juo susijusių sandorių apsaugą.

- (5) Europos Parlamentas priėmė tam tikrą rezoliuciją dėl kovos su rasizmu Europos Sąjungoje skaičių.
- (6) Europos Sąjunga atmeta teorijas, kuriomis siekiama nustatyti, jog egzistuoja atskiros žmonių rasės. Terminas „rasė“ vartojimas šioje direktyvoje nereiškia, kad pritariama tokioms teorijoms.
- (7) 1999 m. spalio 15–16 d. Tamperės Europos vadovų taryba paprašė Komisijos nedelsiant pateikti pasiūlymus dėl EB sutarties 13 straipsnio įgyvendinimo kovos su rasizmu ir ksenofobija srityje.
- (8) 1999 m. gruodžio 10–11 d. Helsinkio Europos vadovų tarybos patvirtintose 2000 m. Užimtumo gairėse pabrėžiamas poreikis puoselėti sąlygas bendrai socialinei darbo rinkai kurti sudarant nuoseklų politinių nuostatų rinkinį, skirtą kovai su diskriminacija, nukreipta prieš tokias grupes, kaip tautinės mažumos.
- (9) Diskriminavimas dėl rasės arba etninės priklausomybės gali pakenkti ES sutarties tikslų įgyvendinimui, ypač siekti pakankamo užimtumo ir socialinės apsaugos lygio, gerinti gyvenimo lygį ir gyvenimo kokybę, siekti ekonominės ir socialinės sanglaudos bei solidarumo. Jis taip pat gali pakenkti Europos Sąjungos, kaip laisvės, saugumo ir teisingumo teritorijos, plėtrai.
- (10) 1995 m. gruodį Komisija pateikė komunikatą dėl rasizmo, ksenofobijos ir antisemitizmo.
- (11) 1996 m. liepos 15 d. Taryba priėmė Bendruosius veiksmus (96/443/TVR) dėl kovos su rasizmu ir ksenofobija ⁽⁵⁾, pagal kuriuos valstybės narės įsipareigojo užtikrinti veiksmingą teisinę savitarpio pagalbą su rasistiniu arba ksenofobiniu elgesiu susijusių nusikaltimų atžvilgiu.
- (12) Siekiant užtikrinti demokratiškas ir tolerantiškas visuomenes, leidžiančias visiems asmenims laisvai veikti nepaisant jų rasės ar etninės priklausomybės, vystymąsi, turėtų būti imtasi specialių veiksmų diskriminavimo dėl rasės arba etninės priklausomybės srityje dar prieš kalbant apie veiklą, kai dirbama pagal darbo sutartį ir kai dirbama savarankiškai, kurie apimtų ir tokias sritis, kaip švietimas, socialinė apsauga, įskaitant socialinį draudimą ir sveikatos priežiūrą, socialinius privalumus, taip pat prekių gavimo bei jų tiekimo klausimus.

⁽¹⁾ Dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje.⁽²⁾ 2000 5 18 pareikšta nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).⁽³⁾ 2000 4 12 pareikšta nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).⁽⁴⁾ 2000 4 31 pareikšta nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).⁽⁵⁾ OL L 185, 1996 7 24, p. 5.

- (13) Dėl to visoje Bendrijoje turėtų būti draudžiama bet kokia tiesioginė ar netiesioginė diskriminacija dėl rasės arba etninės priklausomybės šioje direktyvoje aptariamose srityse. Šis diskriminacijos draudimas turėtų būti taikomas ir trečiųjų šalių piliečiams, tačiau jis neapima dėl pilietybės taikomų skirtingų sąlygų ir nepažeidžia nuostatų, reglamentuojančių trečiųjų šalių piliečių atvykimą, jų apsigyvenimą, įsidarbinimą ir darbą.
- (14) Įgyvendindama vienodo požiūrio nepriklausomai nuo rasės arba etninės priklausomybės principą, pagal EB sutarties 3 straipsnio 2 dalį Bendrija turėtų siekti panaikinti nelygybę ir skatinti vyrų bei moterų lygybę, ypač atsižvelgdama į tai, kad moterys dažnai tampa daugiųopos diskriminacijos aukomis.
- (15) Faktų, pagal kuriuos galima daryti prielaidą, jog buvo tiesioginė ar netiesioginė diskriminacija, įvertinimas yra nacionalinių teismų ar kitų kompetentingų institucijų reikalas pagal nacionalinę teisę ar praktiką. Tokiose taisyklėse visų pirma gali būti numatyta bet kokiomis, įskaitant statistiniais įrodymais paremtas, priemonėmis nustatyti netiesioginę diskriminaciją.
- (16) Svarbu visus fizinius asmenis apsaugoti nuo diskriminacijos dėl rasės arba etninės priklausomybės. Tam tikrais atvejais pagal savo nacionalines tradicijas ir praktiką valstybės narės taip pat turėtų pasirūpinti juridinių asmenų apsauga, jei jie yra diskriminuojami dėl jų narių rasės arba etninės priklausomybės.
- (17) Diskriminacijos draudimas turėtų netrukdyti ir toliau taikyti arba imtis priemonių, skirtų užkirsti kelią konkrečios rasės arba etninės priklausomybės asmenų grupės nuostoliams arba juos kompensuoti, tokiomis priemonėmis taip pat gali būti leidžiamos konkrečios rasės arba etninės priklausomybės asmenų organizacijos, kurių pagrindinis tikslas būtų minėtų asmenų tam tikrų reikmių rėmimas.
- (18) Tik kai kuriomis aplinkybėmis galima pateisinti skirtingų sąlygų taikymą, jei su rase arba etnine priklausomybe susijusi savybė yra įprastas ir lemiantis profesinis reikalavimas, kai tikslas yra teisėtas, o reikalavimas tinkamas. Tokios aplinkybės turėtų būti nurodytos valstybių narių Komisijai pateikiamoje informacijoje.
- (19) Asmenims, kurie patyrė diskriminaciją dėl rasės ir etninės priklausomybės, turėtų būti suteiktos tinkamos teisinės apsaugos priemonės. Siekiant garantuoti veiksmingesnę apsaugą, asociacijoms arba juridiniams asmenims turėtų būti suteikta teisė nukentėjusiojo vardu arba jį remiant dalyvauti procesiniuose veiksmuose, jei tai nustato
- valstybės narės, nepažeidžiant nacionalinių darbo tvarkos taisyklių, reglamentuojančių atstovavimą ir gynybą teismuose.
- (20) Veiksmingam lygybės principo įgyvendinimui būtina tinkama teisminė apsauga nuo persekiojimo.
- (21) Taisyklės dėl įrodinėjimo pareigos turi būti koreguojamos, kai susiduriama su *prima facie* diskriminacijos byla, o siekiant veiksmingai įgyvendinti vienodo požiūrio principą, įrodinėjimo pareiga turi būti perkeliama atsakovui, kai pateikiami tokios diskriminacijos įrodymai.
- (22) Valstybėms narėms nereikia taikyti taisyklių dėl įrodinėjimo pareigos procesiniams veiksams, kai bylos aplinkybės turi iširti teismas ar kita kompetentinga institucija. Tai yra tokios procedūros, kai ieškovui nereikia įrodyti faktų, kuriuos turi tirti teismas ar kompetentinga institucija.
- (23) Valstybės narės turėtų skatinti socialinių partnerių dialogą ir dialogą su nevyriausybinėmis organizacijomis, kad būtų atkreiptas dėmesys į įvairias diskriminacijos formas ir būtų su jomis kovojama.
- (24) Apsauga nuo diskriminacijos dėl rasės ar etninės priklausomybės turėtų būti stiprinama kiekvienoje valstybėje narėje egzistuojančios institucijos arba institucijų, kompetentingų analizuoti svarstomąsias problemas, ieškoti galimų sprendimų ir nukentėjusiesiems teikti konkrečią pagalbą.
- (25) Ši direktyva nustato būtiniausius reikalavimus tokiu būdu valstybėms narėms suteikdama galimybę įdiegti palankesnes nuostatas arba jas toliau taikyti. Šios direktyvos įgyvendinimas neturėtų pabloginti valstybėse narėse esamos padėties.
- (26) Valstybės narės turėtų numatyti veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias sankcijas, taikomas už šioje direktyvoje numatytų įsipareigojimų pažeidimus.
- (27) Valstybės narės administracijai ir darbuotojams jų bendru prašymu gali pavesti įgyvendinti kolektyvinių sutarčių taikymo srčiai priskiriamas šios direktyvos nuostatas, jeigu minėtos valstybės narės imsis visų būtinų priemonių užtikrinti, kad jie bet kada galės garantuoti šioje direktyvoje numatytus rezultatus.
- (28) Pagal EB sutarties 5 straipsnyje išdėstytus subsidiarumo ir proporcingumo principus valstybės narės negali iki galo pasiekti šios direktyvos tikslo – visose valstybėse narėse užtikrinti geresnę bendrą apsaugą nuo diskriminacijos, todėl dėl pasiūlytų veiksmų masto bei reikšmės jį geriau gali pasiekti Bendrija. Kad būtų pasiekti tikslai, ši direktyva neapima didesnės, nei būtina, srities,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIS NUOSTATOS

1 straipsnis

Tikslas

Šios direktyvos tikslas – sukurti kovos su diskriminacija dėl rasės ar etninės priklausomybės sistemą siekiant valstybėse narėse įgyvendinti vienodo požiūrio principą.

2 straipsnis

Diskriminacijos sąvoka

1. Šioje direktyvoje vienodo požiūrio principas reiškia, kad nėra jokios tiesioginės ar netiesioginės diskriminacijos dėl rasės ar etninės priklausomybės.

2. Šio straipsnio 1 dalyje:

- a) tiesioginė diskriminacija yra tada, kai vienam asmeniui taikomos prastesnės sąlygos, nei panašioje situacijoje yra, buvo ar galėjo būti taikomos kitam asmeniui dėl rasės ar etninės priklausomybės;
- b) netiesioginė diskriminacija yra tada, kai dėl akivaizdžiai neutralių sąlygų, kriterijų ar praktikos tam tikros rasės ar etninės priklausomybės asmenys gali patekti tam tikru atžvilgiu į prastesnę padėtį nei kiti asmenys, nebent tas sąlygas, kriterijus ar praktiką objektyviai pateisina teisėtas tikslas, o šio tikslo siekiama atitinkamomis ir būtinomis priemonėmis.

3. Priekabiavimas laikomas šio straipsnio 1 dalyje apibrėžta diskriminacija, jei dėl asmens rasės ar etninės priklausomybės nepageidaujamu elgesiu siekiama ižėisti arba ižėidžiamas jo orumas ir siekiama sukurti arba sukuriama bauginanti, priešiška, žeminanti ar ižėidžianti aplinka. Tokiu atveju priekabiavimo sąvoką galima apibrėžti pagal valstybių narių nacionalinius įstatymus ir praktiką.

4. Nurodymas diskriminuoti asmenis dėl rasės ar etninės priklausomybės laikomas šio straipsnio 1 dalyje apibrėžta diskriminacija.

3 straipsnis

Taikymo sritis

1. Neviršijant Bendrijai suteiktų įgaliojimų, visiems asmenims tiek valstybiniame, tiek privačiame sektoriuje, įskaitant valstybinės įstaigas, ši direktyva taikoma:

- a) įsidarbinant, savarankiškai įsidarbinant ir darbo sąlygoms, įskaitant atrankos kriterijus ir priėmimo į darbą sąlygas, visoms veiklos rūšims ir visais profesinės karjeros etapais, įskaitant paaukštinimą darbe;

b) galimybei gauti visų rūšių ir visų lygių profesinį orientavimą, profesinį mokymą, sudėtingesnę profesinį mokymą ir perkvalifikavimą, įskaitant praktinę darbo patirtį;

c) įdarbinimui ir darbo sąlygoms, įskaitant atleidimą iš darbo ir atlyginimą;

d) narystei ir dalyvavimui darbuotojų ar darbdavių organizacijose ar kitose organizacijose, kurių nariai turi tam tikrą profesiją, įskaitant tokių organizacijų teikiamą naudą;

e) socialinei apsaugai, įskaitant socialinį draudimą ir sveikatos priežiūrą;

f) socialiniams privalumams;

g) švietimui;

h) galimybei gauti visuomenei prieinamas prekes ir paslaugas, įskaitant aprūpinimą būstu, bei jų tiekimą.

2. Šioje direktyvoje neapdėtos dėl pilietybės taikomos skirtingos sąlygos ir ji nepažeidžia nuostatų ir sąlygų, taikomų trečiųjų šalių piliečių ir asmenų be pilietybės atvykimui į valstybių narių teritoriją ir apsigyvenimui jose, nei kitų su tokių trečiųjų šalių piliečių ir asmenų be pilietybės teisiniu statusu susijusių sąlygų taikymo.

4 straipsnis

Įprasti ir lemiami profesiniai reikalavimai

Nepaisant 2 straipsnio 1 ir 2 dalių, valstybės narės gali numatyti, kad skirtingų sąlygų taikymas remiantis su rase arba etnine priklausomybe susijusia savybe nebūtų laikomas diskriminacija, jei dėl konkrečių profesinės veiklos rūšių pobūdžio arba dėl jų vykdymo sąlygų tokia savybė yra įprastas ir lemiantis profesinis reikalavimas, šis tikslas yra teisėtas, o reikalavimas tinkamas.

5 straipsnis

Pozityvioji diskriminacija

Siekiant praktiškai užtikrinti visapusišką lygybę, vienodo požiūrio principas nėra vienai valstybei narei nedraudžia toliau taikyti arba imtis konkrečių priemonių, skirtų užkirsti kelią patirti su rase arba etnine priklausomybe susijusius nuostolius arba juos kompensuoti.

6 straipsnis

Būtiniausi reikalavimai

1. Valstybės narės gali įdiegti arba toliau taikyti nuostatas, kurios būtų palankesnės vienodo požiūrio principo įgyvendinimui nei nustatytos šioje direktyvoje.

2. Šios direktyvos įgyvendinimas jokiais aplinkybėmis nėra pagrindas šioje direktyvoje aptariamose srityse sumažinti valstybių narių jau taikomos apsaugos nuo diskriminacijos lygį.

II SKYRIUS

TEISINĖS GYNIMO PRIEMONĖS IR VYKDYMAS

7 straipsnis

Teisių apsauga

1. Valstybės narės užtikrina, kad dėl šioje direktyvoje numatytų jų įpareigojimų užtikrinimo visiems asmenims, manantiems, kad jie nukentėjo, kadangi jiems nebuvo taikomas vienodo požiūrio principas, būtų prieinamos teismo ir (arba) administracinės procedūros, įskaitant, kai jos mano, kad yra būtina, taikinimo procedūras, net pasibaigus tariamiems diskriminuojantiems santykiams.

2. Valstybės narės užtikrina, kad asociacijos, organizacijos arba kiti juridiniai asmenys, kurie pagal jų nacionalinėje teisėje nustatytus kriterijus yra teisėtai suinteresuoti, kad būtų užtikrintas šios direktyvos nuostatų laikymasis, gali nukentėjusio vardu arba jį remiant, gavus jo arba jos sutikimą, dalyvauti šioje direktyvoje nustatytiems įpareigojimams užtikrinti numatytoje teismo ir (arba) administracinėse procedūrose.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalys nepažeidžia nacionalinių taisyklių, kuriomis nustatomi terminai, per kuriuos turi būti iškeltos bylos dėl vienodo požiūrio principo taikymo.

8 straipsnis

Įrodinėjimo pareiga

1. Valstybės narės taiko tokias pagal jų nacionalines teismų sistemas būtinas priemones, kurios užtikrintų, jog tais atvejais, kai asmenys, manantys, kad jie nukentėjo, kadangi jiems nebuvo taikomas vienodo požiūrio principas, teismui ar kitai kompetentingai institucijai nurodo aplinkybes, leidžiančias daryti prielaidą dėl tiesioginės ar netiesioginės diskriminacijos, pats atsakovas turi įrodyti, kad vienodo požiūrio principas nebuvo pažeistas.

2. Šio straipsnio 1 dalis netrukdo valstybėms narėms nustatyti ieškovams palankesnes įrodymų taisykles.

3. Šio straipsnio 1 dalis netaikoma baudžiamojo pobūdžio procedūroms.

4. Šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalys taip pat taikomos pagal 7 straipsnio 2 dalį išskeltoms byloms.

5. Valstybėms narėms šio straipsnio 1 dalies nebūtina taikyti procesiniams veiksams, kai bylos aplinkybes turi ištirti teismas ar kompetentinga institucija.

9 straipsnis

Persekiojimas

Valstybės narės savo nacionalinėse teisinėse sistemose nustato tokias priemones, kurios yra būtinos, kad asmenys būtų apsaugoti nuo priešiško elgesio ar neigiamų pasekmių, pasireiškiančių sureagavus į skundą arba į procesinius veiksmus, skirtus vienodo požiūrio principo laikymuisi užtikrinti.

10 straipsnis

Informacijos skelbimas

Valstybės narės pasirūpina, kad visomis atitinkamomis priemonėmis suinteresuotiems asmenims visoje jų teritorijoje būtų pranešta apie pagal šią direktyvą priimtas nuostatas ir jau galiojančias susijusias nuostatas.

11 straipsnis

Socialinis dialogas

1. Valstybės narės, laikydamosi nacionalinių tradicijų ir praktikos, imasi reikiamų priemonių darbdavių ir darbuotojų socialiniam dialogui inicijuoti, kad būtų skatinama taikyti vienodą požiūrį, įskaitant darbo vietų monitoringo praktiką, kolektyvines sutartis, elgesio kodeksus, patirties ir geros praktikos ieškojimą bei keitimąsi ja.

2. Pagal nacionalines tradicijas ir praktiką, valstybės narės skatina darbdavius ir darbuotojus nepažeidžiant jų autonomijos reikiamu lygiu sudaryti sutartis, nustatančias antidiskriminacines taisykles 3 straipsnyje nurodytose srityse, kurios yra derybų dėl kolektyvinės sutarties objektas. Tokiose sutartyse atsižvelgiama į šioje direktyvoje ir atitinkamomis nacionalinėmis įgyvendinimo priemonėmis nustatytus būtiniausias reikalavimus.

12 straipsnis

Dialogas su nevyriausybinėmis organizacijomis

Valstybės narės inicijuoja dialogą su atitinkamomis nevyriausybinėmis organizacijomis, kurios pagal nacionalinę teisę ir praktiką yra teisėtai suinteresuotos, kad būtų prisidėta prie kovos su diskriminacija dėl rasės ir etninės priklausomybės siekiant skatinti laikytis vienodo požiūrio principo.

III SKYRIUS

VIENODĄ POŽIŪRĮ SKATINANČIOS INSTITUCIJOS

13 straipsnis

1. Valstybės narės paskiria instituciją arba institucijas, skatinančias vienodo požiūrio principo taikymą visiems asmenims nediskriminuojant jų dėl rasės ar etninės priklausomybės. Šios institucijos gali priklausyti agentūroms, įpareigotoms ginti žmogaus teises arba saugoti asmenų teises nacionaliniu lygiu.

2. Valstybės narės užtikrina, kad šių institucijų kompetencijai priklausytų:

- nepažeidžiant nukentėjusiųjų ir 7 straipsnio 2 dalyje paminėtų asociacijų, organizacijų ar kitų juridinių asmenų teisių, teikti nepriklausomą pagalbą nukentėjusiesiems nuo diskriminacijos teikiant skundus dėl diskriminacijos,
- atlikti nepriklausomus diskriminacijos tyrimus,
- skelbti nepriklausomas ataskaitas ir teikti rekomendacijas visais su tokia diskriminacija susijusiais klausimais.

IV SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

14 straipsnis

Laikymasis

Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad:

- a) būtų panaikinti visi įstatymai ir kiti teisės aktai, kurie prieštarauja vienodo požiūrio principui;
- b) būtų panaikintos, paskelbtos negaliojančiomis arba iš dalies pakeistos visos vienodo požiūrio principui prieštaraujančios nuostatos, kurios yra įtrauktos į individualias arba kolektyvines sutartis, įmonių vidaus taisykles, pelno siekiančių ir pelno nesiekiančių asociacijų veiklą reglamentuojančias taisykles bei nepriklausomoms profesinėms, darbuotojų ir darbdavių organizacijoms taikomas taisykles.

15 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato taisykles sankcijoms, taikytinoms už nacionalinių nuostatų, priimtų pagal šią direktyvą, pažeidimus ir imasi visų priemonių, būtinų jų taikymui užtikrinti. Sankcijos, kurias gali sudaryti kompensacijos sumokėjimas nukentėjusiajam, turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Valstybės narės apie šias nuostatas praneša Komisijai ne vėliau kaip iki 2003 m. liepos 19 d. ir nedelsdamos ją informuoja apie visus vėlesnius minėtų nuostatų dalinius pakeitimus.

16 straipsnis

Įgyvendinimas

Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2003 m. liepos 19 d., įgyvendina šią direktyvą, arba, esant bendram administracijos ir darbuotojų prašymui, jos gali jiems pavesti įgyvendinti kolektyvinių sutarčių taikymo sričiai priklausančias šios direktyvos nuostatas. Pastaruoju atveju valstybės narės užtikrina, kad iki 2003 m. liepos 19 d.

administracija ir darbuotojai bendru susitarimu įdiegtų būtinas priemones, o valstybės narės imasi visų būtinų priemonių, leidžiančių joms bet kada garantuoti šioje direktyvoje numatytus rezultatus. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

17 straipsnis

Ataskaita

1. Iki 2005 m. liepos 19 d. ir po to kas penkeri metai valstybės narės pateikia Komisijai visą informaciją, būtiną, kad Komisija parengtų Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą apie šios direktyvos taikymą.

2. Prireikus Komisijos ataskaitoje atsižvelgiama į Europos rasizmo ir ksenofobijos kontrolės centro nuomonę bei į socialinių partnerių ir atitinkamų nevyriausybinų organizacijų požiūrį. Pagal lyčių vyravimo principą į šią ataskaitą, be kita ko, įtraukiamas priemonių, kurių buvo imtasi moterų ir vyrų atžvilgiu, poveikio įvertinimas. Atsižvelgus į gautą informaciją, prireikus į šią ataskaitą įtraukiami pasiūlymai peržiūrėti ir atnaujinti šią direktyvą.

18 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

19 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Liuksemburge, 2000 m. birželio 29 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

M. ARCANJO